

være den Vanskelighed tilstede for Patentkommissionen, at den maa afgjøre, hvem af disse Lovden skulde give Patent, hvoraf vilde følge, at den ene under alle Omstændigheder vilde søle sig forurettet. Dette er afhjulpet ved det af mig stillede Vædringsforslag, idet der kommer til at staa, at Vædrigheden bliver at regne fra den Tid, da Begjæringerne ere indgivne, medens derimod den Bestemmelse, at de skulde betragtes som indgivne paa samme Dag, falder bort. — Forslagene under Nr. 8 og 9 ere rene Redaktionsforandringer. — Forslaget under Nr. 10, ligesom Forslaget under Nr. 21, gaar ud paa, at Afvisningen af en Begjæring om Patent skal være ledsaget af Grunde. Det forekommer mig, at Patentkommissionens Virksomhed er af den Bessæffenhed, at den skylder den, hvis Begjæring den afviser, at angive Grunden dertil, da, om end denne Kommission ikke er nogen Domstol, dens Afgjørelser dog have en saadan definitiv Karakter, at den ligesom Domstolene bør udtale, af hvilken Grund den har taget denne eller hin Beslutning. — Forslaget under Nr. 11 indeholder en Frist, som er nødvendig for at afgjøre, inden hvilken Tid Kommissionen skal have offentliggjort Beskrivelsen af den Opfindelse, hvorom der er Tale; det er anset nødvendigt at tilføje en saadan Frist. — Under Nr. 12 er der gjort en mindre Forandring, sigtende til, at det ikke skal være nødvendigt at lade Tegningerne offentliggjøre. I samme Grad som et Patent er mere indviklet og vanskeligt at forstå, ville Tegningerne sandsynligvis være mere nødvendige, men tillige ogsaa mere komplicerede og mere vanskelige at fremstille, og de ville ogsaa i høi Grad forbyre Omkostningerne ved Bekjendtgjørelsen. Det forekommer mig derfor, at det vilde være tilstrækkeligt, om man henviste til, at samtlige Tegninger, Modeller og Prøver vare til Eftersyn for Alle og Enhver paa Patentkommissionens Kontor. — Forslaget under Nr. 13 er en ren Redaktion. — Forslaget under Nr. 14 gaar ud paa, at der foruden den Kjenndelse af 20 Kroner, som nævnes i § 14, tillige skal af vedkommende Patentsøgende betales af det Beløb, som Bekjendtgjørelsen koster; en Følge deraf er Forslaget under Nr. 15, idet dette Beløb, der skal benyttes til Bekjendtgjørelse, allerede efter Lovforslagets nuværende Affattelse, ikke skal afgaa i den Betaling, som Vedkommende skal erlægge for det endelige Patent. — Forslagene under Nr. 16 og 17 ere rene Redaktionsændringer. — Dette gjælder tilbøds ogsaa om Forslaget under Nr. 18, idet jeg henstiller til det ærede Thing, om det ikke vilde være rigtigt, at der i § 47, 2den — 4de Linie fastholdes det samme Udtryk, som allerede nu findes i § 15, nemlig, at vedkommende Opfindelse „har Krav paa at patenteres“. Det forekommer mig at være i Overensstemmelse med de af mig foreslaede Rettelser af „Udgang“ til „Ret“, at man ogsaa her fastholder det Udtryk, hvorefter Vedkommende har et virkeligt Krav. — Forslaget

under Nr. 19 er en ren Redaktionsændring. — Forslaget under Nr. 20 gaar kun ud paa en Lydeliggjørelse ved at vise hen til den Paragraf, der tænkes paa ved den Bestemmelse med Hensyn til Vædrigheden, som findes i § 17. — Forslaget under Nr. 21 har jeg allerede tilladt mig at omtale. — Forslagene under Nr. 22, 23 og 24 ere rene Redaktionsændringer. — Jeg har dermed for det ærede Thing fremstillet de Omst. om mine Forandringer i Lovforslaget, som jeg vil henstille til dets Overveelse, og jeg skal anbefale disse Vædringsforslag til Vedtagelse.

Formanden: Maatte jeg med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 spørge den ærede Minister, om det er med Villie, at der i den foreslaede nye Affattelse, i Forslagets næstsidste Linie, staar Ordet „angivne“ i Stedet for „givne“. Paa det første Sted, hvor dette Ord findes i Forslaget, er det en Trykfeil, og det kunde altsaa maaske ogsaa være det paa det andet. Det staar nemlig nu i Lovteksten „givne“. Spørgsmaalet er jo iøvrigt ikke af stor Betydning.

Indenrigsministeren (Lobjeseu): Jeg har Intet imod, at det vedtages, som det staar i Forslaget.

Ordføreren (Krieger): Efter hvad jeg allerede før antydede, kan det høie Thing vide, at der ikke fra Udvalgets Side kan være noget Spørgsmaal om at gjøre nogen Indvending mod de Forslag, der her ere fremkomne. Efter hele den Maade, hvorpaa vi iøvrigt i Realiteten have været enige med den høitærede Minister, vilde det være meget smagløst, om vi vilde gjøre Indvending mod et eller andet af de Redaktionsforslag, der ere fremkomne blot af den Grund, at vi ikke vilde have stillet dem paa den Maade, dersom det havde været os, der først havde stillet Redaktionsforslagene. Det er altsaa en Selvfølge, at vi ikke ville gjøre nogen som helst Indvending mod disse Forslag, hvor vi ikke have ganske særlige Grunde til at modsætte os dem, og det er overhovedet meget faa af disse Forslag, om hvilke jeg behøver at sige Noget. Jeg skal kun for at forebygge Misforstaaelse, idet det jo i Almindelighed kunde synes, at der var en ikke saa ganske uæsentlig Forskjel mellem Udgang og Rettighed, udtale, at Udvalget i nærværende Tilfælde ikke opfatter det anderledes end som et Redaktionsspørgsmaal, hvorvidt der i Overfristen til §§ 1—5 ovenfor skal sættes „Udgang“ eller „Rettighed“. Det, som vi lægge Vægt paa, er disse Ord, som Thinget ved forrige Behandling vedtog, og som gjenfindes i Ministerens Forslag: „Overensstemmelse med de i det Følgende nærmere givne Regler“. Derved er den virkelige Karakter af Forholdet bestemt. Naar jeg skal nævne de Forslag, i hvilke der er en Realitet, saa skulde det efter min Opfattelse først være Forslaget under Nr. 10, og hvad dermed staar i For-